

[Lis Starcke]

– så det nåedes ikke. Ministeren har ikke helt ret i, at retsforbundet i næste omgang mente, at tiden måske ikke var inde. Nej, vi ventede på den nævnte betænkning, og jeg udtrykte tålmodighed. Jeg har ikke tabt tålmodigheden, men jeg er lige ved det, og derfor er det, vi fremsætter forslaget igen.

Det hænger bl. a. sammen med, at vi anser det for overordentlig vigtigt at forhindre, at samfundet på grund af politikernes begrænsede viden netop på dette felt kommer hørende efter EDB-udviklingen med samfundsskadelige virkninger til følge. Det kan være uheldige konsekvenser for beskæftigelsen, som det har været nævnt, eller en dårlig indvirkning på arbejdsmiljøet. Det kan også være, at der ikke tages hensyn nok til arbejdsklimaet og til det demokrati, som vi dog alle værdsætter. Det hænger også sammen med, at lovforslaget til trods for en positiv modtagelse fra de fleste øvrige partiers side alligevel overhovedet ikke blev udvalgsbehandlet.

Første gang skyldtes det, som jeg nævnte før, regeringsforslagene om registrene. Jeg beklager i og for sig, at retsforbundet har måttet ulejlige hele tre ministre, først en justitsminister og siden to finansministre, men det var nu til dels uden egen skyld. Derimod vil jeg godt tage den bebrejdelse til mig, som kom fra venstres side, at vi måske skulle have fremsat det lidt før i denne omgang; det er ganske rigtigt, at det var tidspresset, der var afgørende.

Ved den forrige behandling kom daværende finansminister Heinesen med en meget fyldig og positiv redegørelse, som blot i dag er blevet suppleret op. Ministeren sluttede med at sige – Folketingstidende 1978–79, sp. 7867: »Der er således en række problemer i forbindelse med det fremsatte forslag, som jeg mener man må overveje nøjere, men jeg finder det vigtigt at få drøftet, hvordan folkettingen kan sikres en tilfredsstillende indsigt med EDB-udviklingen eller måske mere bredt teknologiudviklingen. Det foreliggende forslag forekommer mig at være en god anledning hertil.« Men da det nu ikke nåede at blive færdigbehandlet, kommer vi her igen med det.

At der er tale om et stort og vigtigt anliggende, ses af, at Nordisk Råd lige siden begyndelsen af 1970'erne har beskæftiget sig dermed og er kommet med forskellige rekommandationer, ligesom det har rettet fore-

spørgsler til de forskellige nordiske landes administrationsdepartementer, ministerier, amtsrådsforeninger, banker og private EDB-råd. Der er altså stor interesse om det. Svarene fra alle disse instanser er positive både med hensyn til, at der er behov for grundige undersøgelser, og til, at et nordisk samarbejde er af betydning. Men da Nordisk Ministerråd på sit møde den 10. december sidste år gav den vurdering, at dette samarbejde bedst og mest ressourcebesparende sker ved, at de nationale organer etablerer den ønskede kontakt med tilsvarende organer i de øvrige lande, er det, vi fra retsforbundets side mener, at det nu er på høje tid at få oprettet et dansk EDB-vurderingsråd.

Den nuværende finansminister har selvfølgelig ret i, at man i udtalelsen fra ministerrådet blot siger, at organer i de pågældende lande skal søge kontakt med tilsvarende organer i de andre lande. Det behøvede ikke at hedde et EDB-vurderingsråd, og det behøvede ikke at være nedsat på den måde, som vi nu foreslår det. Men organer skal der være, og det skulle gerne være nogle aktive organer, det skulle gerne være nogle, der bevirkede, at vi kom videre med hensyn til denne meget farlige ting.

Jeg bemærkede også, at finansminister Heinesen i forrige folketingsår i sin redegørelse sagde, at et teknologiudvalg nedsat af teknologirådet i løbet af 1979 forventedes at komme med et forslag, og det har den nuværende finansminister også omtalt, også at det ikke er kommet endnu. Men minister Heinesen omtalte også sidst, at det samfundsvidenskabelige forskningsråd overvejer at oprette et nyt initiativområde, der betegnes som teknologi og samfund.

Ministeren sluttede med at sige, hvad retsforbundet også mener, at disse initiativer har det samme sigte som vort forslag, nemlig at sikre større indsigt i den teknologiske udviklings samfundsmæssige konsekvenser, hvorfor finansminister Heinesen mente, man måtte overveje at afvente disse initiativer. Det er altså det, vi gør nu, og vi håber, at det positive resultat kommer snart.

Så vil jeg sige, at retsforbundet mener, at selve vurderingen af EDB-systemerne og deres anvendelse med fornøden hensyntagen til den enkeltes integritet, men også til samfundets sikkerhed, ikke må sættes på spil. Det er et så stort og vigtigt område, at det ikke bør